

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 609

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 noiembrie 2000

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE ȘI LEGI			
280.		464.	
— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Tratatului O.M.P.I. privind dreptul de autor, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996	2	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului O.M.P.I. privind interpretările, execuțiile și fonogramele, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996.....	12
205.		HOTĂRĂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Lege pentru ratificarea Tratatului O.M.P.I. privind dreptul de autor, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996.....	2	Hotărârea nr. 32 din 6 noiembrie 2000 privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României	12–13
Tratatul O.M.P.I. privind dreptul de autor.....	3–5	Hotărârea nr. 34 din 6 noiembrie 2000 privind contestarea înregistrării candidaturii domnilor Constantin Mugur Isărescu, Theodor-Dumitru Stolojan, Teodor Meleșcanu, Petre Roman, Paul-Philippe Hohenzollern, Corneliu Vadim Tudor, Ion Sasu, Nicolae Cerveni, Eduard Gheorghe Manole, György Frunda și a doamnei Graziela Elena Bărlă pentru funcția de Președinte al României	14–15
463.		6	
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului O.M.P.I. privind dreptul de autor, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996.....	6	Hotărârea nr. 36 din 6 noiembrie 2000 privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României	15–16
★			
345.		6	
— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Tratatului O.M.P.I. privind interpretările, execuțiile și fonogramele, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996	6		
206.		7	
— Lege pentru ratificarea Tratatului O.M.P.I. privind interpretările, execuțiile și fonogramele, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996.....	7		
Tratatul O.M.P.I. privind interpretările, execuțiile și fonogramele	7–11		

D E C R E T E Ş I L E G I**PREŞEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**
pentru supunerea spre ratificare Parlamentului
a Tratatului O.M.P.I. privind dreptul de autor,
adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996

În temeiul art. 91 alin. (1) şi al art. 99 din Constituţia României, precum şi al art. 1 şi 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea şi ratificarea tratatelor,

Preşedintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Tratatul O.M.P.I. privind dreptul de autor, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996, şi se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituţia României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Bucureşti, 11 iulie 2000.
Nr. 280.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAŢILOR****SENATUL****L E G E**
pentru ratificarea Tratatului O.M.P.I. privind dreptul de autor,
adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Tratatul O.M.P.I. privind dreptul de autor, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996.

Această lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 23 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituţia României.

p. PREŞEDINTELE SENATULUI,
ULM NICOLAE SPINEANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaţilor în şedinţa din 24 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituţia României.

p. PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR,
VASILE LUPU

Bucureşti, 21 noiembrie 2000.
Nr. 205.

TRATATUL O.M.P.I.
privind dreptul de autor*)

P R E A M B U L

Părțile contractante,

în dorința de a dezvolta și de a asigura protecția drepturilor autorilor asupra operelor lor literare și artistice într-un mod cât mai eficient și uniform posibil,

recunoscând necesitatea de a se institui noi reglementări internaționale și de a se clarifica interpretarea anumitor reglementări existente, în scopul găsirii unor rezolvări corespunzătoare pentru problemele ridicate de evoluția constatată în domeniile economic, social, cultural și tehnic,

recunoscând că evoluția și convergența tehnicilor informației și comunicării au o incidență considerabilă asupra creației și utilizării operelor literare și artistice,

subliniind importanța excepțională pe care o are protecția cu titlu de drept de autor în încurajarea creației literare și artistice,

recunoscând necesitatea de a se menține un echilibru între drepturile autorilor și interesele publicului larg, în special în domeniul educației, cercetării și accesului la informații, așa cum reiese din Convenția de la Berna, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Legătura cu Convenția de la Berna

(1) Prezentul tratat constituie un aranjament special, în sensul art. 20 din Convenția de la Berna pentru protecția operelor literare și artistice, în ceea ce privește părțile contractante care sunt țări membre ale Uniunii instituite prin această convenție. Prezentul tratat nu are nici o legătură cu alte tratate, în afara Convenției de la Berna, și se aplică fără a prejudicia drepturile și obligațiile ce rezultă din orice alt tratat.

(2) Nici o dispoziție a prezentului tratat nu are ca efect derogarea de la obligațiile pe care părțile contractante le au unele față de altele în virtutea Convenției de la Berna pentru protecția operelor literare și artistice.

(3) În prezentul tratat, prin *Convenția de la Berna* se înțelege Actul de la Paris din 24 iulie 1971 al Convenției de la Berna pentru protecția operelor literare și artistice.

(4) Părțile contractante trebuie să se conformeze prevederilor art. 1—21 și anexei la Convenția de la Berna.

ARTICOLUL 2

Întinderea protecției privind dreptul de autor

Protecția privind dreptul de autor se întinde asupra expresiilor și nu asupra ideilor, procedeelelor, metodelor de funcționare sau conceptelor matematice ca atare.

ARTICOLUL 3

Aplicarea art. 2—6 din Convenția de la Berna

Părțile contractante aplică *mutatis mutandis* dispozițiile art. 2—6 din Convenția de la Berna în cadrul protecției prevăzute prin prezentul tratat.

ARTICOLUL 4

Programele pentru calculator

Programele pentru calculator sunt protejate ca și operele literare, în sensul art. 2 din Convenția de la Berna. Protecția prevăzută se aplică programelor pentru calculator indiferent de modul sau forma de exprimare.

ARTICOLUL 5

Compilațiile de date (bazele de date)

Compilațiile de date sau de alte elemente, indiferent de forma lor, care prin alegerea sau dispunerea conținutului constituie creații intelectuale, sunt protejate ca atare. Această protecție nu se extinde asupra datelor sau elementelor ca atare și nu prejudiciază nici un drept de autor care există asupra datelor sau elementelor conținute în compilație.

ARTICOLUL 6

Dreptul de distribuire

(1) Autorii operelor literare și artistice beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza punerea la dispoziție publicului a originalului sau a exemplarelor operelor lor prin vânzare sau prin orice alt transfer de proprietate.

(2) Nici una dintre dispozițiile prezentului tratat nu aduce atingere libertății pe care o au părțile contractante de a determina condițiile eventuale în care epuizarea dreptului prevăzut la alin. (1) se aplică după prima vânzare sau după altă operațiune de transfer de proprietate a originalului sau a vreunui exemplar din operă, efectuată cu autorizarea autorului.

ARTICOLUL 7

Dreptul de închiriere

(1) Autorii

- (i) programelor pentru calculator,
- (ii) operelor cinematografice și
- (iii) operelor încorporate în fonograme așa cum sunt acestea definite în legislațiile naționale ale părților contractante,

beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza închirierea comercială către public a originalului sau a exemplarelor operelor lor.

(2) Alin. (1) nu se aplică:

- (i) în cazul programelor pentru calculator, dacă programul însuși nu face obiectul principal al închirierii; și
- (ii) în cazul operelor cinematografice, numai dacă închirierea în scop comercial nu a dus la realizarea unui număr masiv de exemplare din

*) Traducere.

aceste opere cu largă răspândire, care să compromită în mod substanțial dreptul exclusiv de reproducere.

(3) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), o parte contractantă care aplica la 15 aprilie 1994 și continuă să aplice un sistem de remunerație echitabilă a autorilor pentru închirierea exemplarelor operelor lor încorporate în fonograme poate menține acest sistem, cu condiția ca închirierea comercială a operelor încorporate în fonograme să nu compromită în mod substanțial dreptul exclusiv de reproducere al autorilor.

ARTICOLUL 8

Dreptul de comunicare către public

Fără a prejudicia dispozițiile art. 11.1)2°), 11bis.1)1°) și 2°), 11ter.1)2°), 14.1)2°) și 14bis din Convenția de la Berna, autorii operelor literare și artistice beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza orice comunicare către public a operelor lor prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv punerea la dispoziție publicului a operelor lor, în așa fel încât oricine să poată avea acces la ele în locul și la momentul pe care le alege în mod individual.

ARTICOLUL 9

Durata de protecție a operelor fotografice

În ceea ce privește operele fotografice, părțile contractante nu aplică dispozițiile art. 7.4) din Convenția de la Berna.

ARTICOLUL 10

Limitări și excepții

(1) Părțile contractante pot să prevadă în legislațiile lor naționale limitări sau excepții de la drepturile acordate autorilor de opere literare și artistice prin prezentul tratat în anumite cazuri speciale, care nu aduc atingere exploatarea normală a operei și nici nu cauzează prejudicii nejustificate intereselor legitime ale autorului.

(2) În aplicarea Convenției de la Berna părțile contractante trebuie să restrângă orice limitări sau excepții de la drepturile prevăzute în convenția menționată la anumite cazuri speciale, care nu aduc atingere exploatarea normală a operei și nici nu cauzează prejudicii nejustificate intereselor legitime ale autorului.

ARTICOLUL 11

Obligații privind măsurile tehnice

Părțile contractante trebuie să prevadă o protecție juridică corespunzătoare și sancțiuni juridice eficiente împotriva neutralizării măsurilor tehnice eficiente folosite de autori în cadrul exercitării drepturilor lor conform prezentului tratat sau Convenției de la Berna și care, în ceea ce privește operele lor, restrâng înfăptuirea de acte care nu sunt autorizate de autorii respectivi sau nu sunt permise de lege.

ARTICOLUL 12

Obligații privind informația asupra regimului drepturilor

(1) Părțile contractante trebuie să prevadă sancțiuni juridice corespunzătoare și eficiente împotriva oricărei persoane care înfăptuiește unul dintre următoarele acte, cu știință sau, în ceea ce privește sancțiunile civile, având

motive rezonabile pentru a crede că acest act va implica, va permite, va facilita sau va disimula o atingere a unui drept prevăzut prin prezentul tratat sau prin Convenția de la Berna:

- (i) suprimă sau modifică, fără să fie abilitată, orice informație privind regimul drepturilor care se prezintă sub formă electronică;
- (ii) distribuie, importă în scopul distribuirii, radio-difuzează sau comunică către public, fără a fi abilitată, opere sau exemplare din opere, știind că informațiile privind regimul drepturilor, prezentându-se sub formă electronică, au fost suprimate sau modificate fără autorizare.

(2) În prezentul articol, prin expresia *informație asupra regimului drepturilor* se înțelege informațiile care permit identificarea operei, a autorului operei, a titularului oricărui fel de drept asupra operei sau informațiile privind condițiile și modalitățile de utilizare a operei, precum și orice număr ori cod reprezentând aceste informații, în momentul în care oricare dintre aceste elemente de informație este asociat exemplarului unei opere sau apare în relație cu comunicarea unei opere către public.

ARTICOLUL 13

Aplicarea în timp

Părțile contractante aplică dispozițiile art. 18 din Convenția de la Berna în ceea ce privește ansamblul protecției prevăzute în prezentul tratat.

ARTICOLUL 14

Dispoziții privind respectarea drepturilor

(1) Părțile contractante se angajează să adopte, în conformitate cu sistemele lor juridice, măsurile necesare pentru a asigura aplicarea prezentului tratat.

(2) Părțile contractante vor face în așa fel încât legislațiile lor naționale să cuprindă proceduri menite să impună respectarea drepturilor prevăzute prin prezentul tratat, astfel încât să permită o acțiune eficientă împotriva oricărui act care ar aduce atingere acestor drepturi, inclusiv măsuri adecvate pentru prevenirea rapidă a oricărei încălcări și pentru evitarea oricărei încălcări ulterioare.

ARTICOLUL 15

Adunarea

(1) a) Părțile contractante au o Adunare.

b) Fiecare parte contractantă este reprezentată de un delegat care poate fi asistat de supleanți, de consilieri și de experți.

c) Cheltuielile fiecărei delegații sunt suportate de partea contractantă care a desemnat-o. Adunarea poate solicita Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (denumită în continuare *O.M.P.I.*) să acorde asistență financiară pentru a facilita participarea delegațiilor părților contractante care sunt considerate țări în curs de dezvoltare, în conformitate cu practica stabilită de Adunarea Generală a Națiunilor Unite, sau țări în tranziție spre o economie de piață.

(2) a) Adunarea se ocupă de problemele care privesc menținerea și dezvoltarea prezentului tratat, precum și de aplicarea și funcționarea lui.

b) Adunarea își îndeplinește atribuțiile care îi sunt conferite prin art. 17(2), examinând posibilitatea de a autoriza

anumite organizații interguvernamentale să devină părți la prezentul tratat.

c) Adunarea decide convocarea oricărei conferințe diplomatice în scopul revizuirii prezentului tratat și dă instrucțiunile necesare directorului general al O.M.P.I. pentru pregătirea acesteia.

(3) a) Fiecare parte contractantă care este un stat dispune de un vot și votează numai în nume propriu.

b) Orice parte contractantă care este o organizație interguvernamentală poate participa la vot, în locul statelor membre pe care le reprezintă, cu un număr de voturi egal cu numărul statelor membre care sunt părți la prezentul tratat. Nici o organizație interguvernamentală nu participă la vot dacă unul dintre statele membre pe care le reprezintă își exercită dreptul său de vot și invers.

(4) Adunarea se reunește în sesiune ordinară o dată la fiecare 2 ani, la convocarea directorului general al O.M.P.I.

(5) Adunarea își stabilește regulamentul său interior, inclusiv în ceea ce privește convocarea sa în sesiune extraordinară, regulile referitoare la cvorum și, sub rezerva dispozițiilor prezentului tratat, majoritatea necesară pentru diferitele tipuri de decizii.

ARTICOLUL 16

Biroul internațional

Biroul internațional al O.M.P.I. îndeplinește sarcinile administrative privind tratatul.

ARTICOLUL 17

Condiții de îndeplinit pentru a deveni parte la tratat

(1) Orice stat membru al O.M.P.I. poate deveni parte la prezentul tratat.

(2) Adunarea poate decide să autorizeze pentru a deveni parte la prezentul tratat orice organizație interguvernamentală care declară că este competentă și dispune de o legislație proprie care leagă toate statele sale membre, în ceea ce privește problemele reglementate de prezentul tratat, și care declară că a fost autorizată în mod corespunzător, în conformitate cu procedurile sale interne, să devină parte la prezentul tratat.

(3) Comunitatea Europeană poate deveni parte la prezentul tratat, dacă a făcut declarația la care se referă paragraful precedent cu ocazia conferinței diplomatice care a adoptat prezentul tratat.

ARTICOLUL 18

Drepturi și obligații ce decurg din tratat

În lipsa unei dispoziții contrare exprese a prezentului tratat, fiecare parte contractantă beneficiază de toate drepturile și își asumă toate obligațiile ce decurg din prezentul tratat.

ARTICOLUL 19

Semnarea tratatului

Prezentul tratat este deschis semnării până la 31 decembrie 1997 și poate fi semnat de oricare stat membru al O.M.P.I. și de Comunitatea Europeană.

ARTICOLUL 20

Intrarea în vigoare a tratatului

Acest tratat intră în vigoare la 3 luni de la data la care au fost depuse de către state, pe lângă directorul general al O.M.P.I., 30 de instrumente de ratificare sau de aderare.

ARTICOLUL 21

Data la care devin efective obligațiile ce decurg din tratat

Prezentul tratat leagă:

- (i) cele 30 de state vizate la art. 20, începând de la data la care prezentul tratat a intrat în vigoare;
- (ii) toate celelalte state, după expirarea unui termen de 3 luni începând de la data la care statul a depus instrumentul său de ratificare pe lângă directorul general al O.M.P.I.;
- (iii) Comunitatea Europeană, după expirarea unui termen de 3 luni ce urmează depunerii instrumentului său de ratificare sau de aderare, dacă acest instrument a fost depus după intrarea în vigoare a prezentului tratat, conform prevederilor art. 20, sau de 3 luni ce urmează intrării în vigoare a prezentului tratat, dacă acest instrument a fost depus înainte de intrarea în vigoare a prezentului tratat;
- (iv) orice altă organizație interguvernamentală care este autorizată să devină parte la prezentul tratat, după expirarea unui termen de 3 luni ce urmează depunerii instrumentului său de aderare.

ARTICOLUL 22

Excluderea rezervelor la tratat

Nu este admisă nici o rezervă la prezentul tratat.

ARTICOLUL 23

Denunțarea tratatului

Orice parte contractantă poate denunța prezentul tratat printr-o notificare adresată directorului general al O.M.P.I. Denunțarea își produce efectul la un an după data la care directorul general al O.M.P.I. a primit notificarea.

ARTICOLUL 24

Limbile tratatului

(1) Prezentul tratat este semnat într-un singur exemplar original în limbile franceză, engleză, arabă, chineză, spaniolă și rusă, toate versiunile fiind egal autentice.

(2) Un text oficial în orice limbă, alta decât cele numite la alin. (1), este stabilit de către directorul general al O.M.P.I. la cererea unei părți interesate, după consultarea tuturor părților interesate. În sensul prezentului alineat, prin *parte interesată* se înțelege orice stat membru al O.M.P.I. a cărui limbă oficială sau una dintre limbile oficiale este în cauză, precum și Comunitatea Europeană și orice altă organizație interguvernamentală care poate deveni parte la prezentul tratat, dacă una dintre limbile sale oficiale este în cauză.

ARTICOLUL 25

Depozitarul

Directorul general al O.M.P.I. este depozitarul prezentului tratat.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului O.M.P.I.
privind dreptul de autor, adoptat la Geneva
la 20 decembrie 1996**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Tratatului O.M.P.I. privind dreptul de autor, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996, și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 20 noiembrie 2000.
Nr. 463.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Tratatului O.M.P.I.
privind interpretările, execuțiile și fonogramele,
adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Tratatul O.M.P.I. privind interpretările, execuțiile și fonogramele, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 17 august 2000.
Nr. 345.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Tratatului O.M.P.I. privind interpretările,
execuțiile și fonogramele, adoptat la Geneva
la 20 decembrie 1996**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Tratatul O.M.P.I. privind interpretările, execuțiile și fonogramele, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 23 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM NICOLAE SPINEANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 24 octombrie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE LUPU

București, 21 noiembrie 2000.
Nr. 206.

**TRATATUL O.M.P.I.
privind interpretările, execuțiile și fonogramele*)**

P R E A M B U L

Părțile contractante,

în dorința de a dezvolta și de a asigura protecția drepturilor artiștilor interpreți sau executanți și a producătorilor de fonograme într-un mod cât mai eficient și uniform posibil,
recunoscând necesitatea de a se institui noi reglementări internaționale în scopul găsirii unor rezolvări corespunzătoare problemelor ridicate de evoluția constatată în domeniile economic, social, cultural și tehnic,
recunoscând că evoluția și convergența tehnicilor informației și comunicării au un efect considerabil asupra producerii și utilizării interpretărilor sau execuțiilor și fonogramelor,
recunoscând necesitatea de a se menține un echilibru între drepturile artiștilor interpreți sau executanți și ale producătorilor de fonograme, în interesul public general, în special în domeniul educației, cercetării și accesului la informație, au convenit următoarele:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Legătura cu alte convenții

(1) Nici o dispoziție a prezentului tratat nu are ca efect derogarea de la obligațiile pe care părțile contractante le au unele față de altele prin Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961, denumită în continuare *Convenția de la Roma*.

(2) Protecția prevăzută prin prezentul tratat lasă intactă și nu afectează în nici un fel protecția dreptului de autor asupra operelor literare și artistice. În consecință, nici o dispoziție din prezentul tratat nu poate fi interpretată ca aducând atingere acestei protecții.

(3) Prezentul tratat nu are nici o legătură cu alte tratate și se aplică fără a prejudicia drepturi și obligații ce decurg din orice alt tratat.

ARTICOLUL 2

Definiții

Pentru scopurile prezentului tratat, se înțelege prin:

a) *artiști interpreți sau executanți* — actorii, cântăreții, muzicienii, dansatorii și alte persoane care reprezintă, cântă, recită, declamă, cântă la instrumente, interpretează sau execută în orice alt fel opere literare și artistice ori expresii ale folclorului;

b) *fonogramă* — fixarea sunetelor provenind dintr-o interpretare sau execuție ori a altor sunete sau a unei reprezentări a sunetelor, în alt fel decât în forma unei fixări încorporate într-o operă cinematografică ori o altă operă audiovizuală;

*) Traducere.

c) *fixare* — încorporarea de sunete sau de reprezentări ale acestora pe un suport care permite să fie percepute, reproduse ori comunicate cu ajutorul unui dispozitiv;

d) *producător de fonogramă* — persoana fizică sau juridică care are inițiativa și își asumă responsabilitatea primei fixări a sunetelor ce provin dintr-o interpretare sau execuție ori din alte sunete sau din reprezentări ale sunetelor;

e) *publicarea* unei interpretări sau execuții fixate ori a unei fonograme — punerea la dispoziție publicului a copiilor de pe o interpretare sau execuție fixată ori a exemplarelor fonogramei cu consimțământul titularului drepturilor și cu condiția ca exemplarele sau copiile să fie puse la dispoziție publicului în cantitate suficientă;

f) *radiodifuzare* — transmiterea fără fir a sunetelor sau a imaginilor și sunetelor sau a reprezentărilor acestora, în scopul receptării de către public; acest termen desemnează și o transmitere de această natură efectuată prin satelit; transmiterea de semnale codificate este asimilată radiodifuzării dacă mijloacele de deciptare sunt furnizate publicului de organismul de radiodifuziune sau cu consimțământul său;

g) *comunicare către public* a unei interpretări sau execuții ori a unei fonograme — transmiterea către public, prin orice mijloc, altul decât radiodifuzarea, a sunetelor ce provin dintr-o interpretare sau execuție sau a sunetelor ori reprezentărilor sunetelor fixate pe o fonogramă. În sensul art. 15, expresia *comunicare către public* conține și faptul de a face audibile de către public sunetele sau reprezentările de sunete fixate într-o fonogramă.

ARTICOLUL 3

Beneficiarii protecției prevăzute prin prezentul tratat

(1) Părțile contractante acordă protecția prevăzută prin prezentul tratat artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme care sunt cetățeni ai altor părți contractante.

(2) Prin *cetățeni ai altor părți contractante* trebuie să se înțeleagă artiștii interpreți sau executanți ori producătorii de fonograme care corespund criteriilor cerute pentru a beneficia de protecția prevăzută prin Convenția de la Roma, dacă toate părțile contractante din cadrul prezentului tratat ar fi state contractante în sensul acestei convenții. În ceea ce privește criteriile de protecție, părțile contractante aplică definițiile corespunzătoare cuprinse în art. 2 din prezentul tratat.

(3) Orice parte contractantă care face uz de facultatea prevăzută la art. 5.3 din Convenția de la Roma sau, în scopurile art. 5 din această convenție, la art. 17 va face o notificare adresată directorului general al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (O.M.P.I.) în condițiile prevăzute în aceste dispoziții.

ARTICOLUL 4

Tratamentul național

(1) Fiecare parte contractantă acordă cetățenilor celorlalte părți contractante, în sensul art. 3(2), tratamentul pe care îl acordă propriilor cetățeni în ceea ce privește drepturile exclusive recunoscute în mod expres în prezentul tratat și dreptul la remunerația echitabilă prevăzută la art. 15 din acest tratat.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) nu se aplică în măsura în care o altă parte contractantă face uz de rezervele autorizate în condițiile art. 15(3) din prezentul tratat.

CAPITOLUL II

Drepturile artiștilor interpreți sau executanți

ARTICOLUL 5

Dreptul moral al artiștilor interpreți sau executanți

(1) Independent de drepturile sale patrimoniale, și chiar după cesiunea acestor drepturi, artistul interpret sau executant își păstrează dreptul în ceea ce privește interpretările ori execuțiile sale sonore în direct sau interpretările ori execuțiile sale orale în direct sau interpretările și execuțiile fixate pe fonograme de a pretinde să fie menționat ca atare, în afara cazului în care modul de folosire a interpretării sau a execuției impune omiterea acestei mențiuni, precum și de a se opune oricărei deformări, mutilări sau altei modificări a interpretărilor ori execuțiilor sale care i-ar prejudicia reputația.

(2) Drepturile recunoscute artistului interpret sau executant în virtutea alineatului precedent se mențin după moartea sa cel puțin până la stingerea drepturilor patrimoniale și sunt exercitate de persoane sau instituții cărora le conferă această calitate legislația părții contractante în care este cerută protecția. Totuși părțile contractante ale căror legislații, în vigoare la momentul ratificării prezentului tratat sau al aderării la acesta, nu conțin dispoziții care asigură protecția după moartea artistului interpret sau executant a tuturor drepturilor recunoscute în virtutea alineatului precedent au facultatea de a prevedea că unele dintre aceste drepturi nu se mențin după moartea artistului interpret sau executant.

(3) Mijloacele la care se recurge pentru a se apăra drepturile recunoscute în prezentul articol sunt reglementate de legislația părții contractante în care este cerută protecția.

ARTICOLUL 6

Drepturile patrimoniale ale artiștilor interpreți sau executanți asupra interpretărilor sau execuțiilor nefixate

Artiștii interpreți sau executanți beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza, în ceea ce privește interpretările sau execuțiile lor:

- (i) radiodifuzarea și comunicarea către public a interpretărilor sau a execuțiilor lor nefixate, în afară de cazul în care interpretarea ori execuția este deja o interpretare sau o execuție radiodifuzată; și
- (ii) fixarea interpretărilor și execuțiilor lor nefixate.

ARTICOLUL 7

Dreptul de reproducere

Artiștii interpreți sau executanți beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza reproducerea directă sau indirectă a interpretărilor ori a execuțiilor lor fixate pe fonograme, indiferent de felul sau de forma de reproducere.

ARTICOLUL 8

Dreptul de distribuire

(1) Artiștii interpreți sau executanți beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza punerea la dispoziție publicului a originalului și a copiilor de pe interpretările sau execuțiile lor fixate pe fonograme, prin vânzare sau prin orice alt transfer de proprietate.

(2) Nici una dintre dispozițiile prezentului tratat nu aduce atingere facultății pe care o au părțile contractante de a determina eventuale condiții în care epuizarea dreptului prevăzut la alin. (1) se aplică după prima vânzare sau după altă operațiune de transfer de proprietate a originalului ori a unei copii de pe interpretarea sau de pe execuția fixată, efectuată cu autorizarea artistului interpret sau executant.

ARTICOLUL 9

Dreptul de închiriere

(1) Artiștii interpreți sau executanți beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza închirierea comercială către public a originalului și a copiilor de pe interpretările și execuțiile lor fixate pe fonograme, astfel cum este definită în legislațiile naționale ale părților contractante, chiar după distribuirea lor de către artiștii înșiși sau cu autorizarea acestora.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), partea contractantă care aplica la 15 aprilie 1994 și care continuă să aplice un sistem de remunerație echitabilă a artiștilor interpreți sau executanți pentru închirierea de copii de pe interpretările sau execuțiile lor fixate pe fonograme poate menține acest sistem, cu condiția ca închirierea comercială de fonograme să nu compromită în mod substanțial drepturile exclusive de reproducere ale artiștilor interpreți sau executanți.

ARTICOLUL 10

Dreptul de a pune la dispoziție interpretări sau execuții fixate

Artiștii interpreți sau executanți beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza punerea la dispoziție publicului, prin mijloace cu fir sau fără fir, a interpretărilor sau execuțiilor lor fixate pe fonograme, în așa fel încât oricine să poată avea acces la ele în locul și la momentul pe care le alege în mod individual.

CAPITOLUL III

Drepturile producătorilor de fonograme

ARTICOLUL 11

Dreptul de reproducere

Producătorii de fonograme beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza reproducerea directă sau indirectă a fonogramelor lor, în orice mod și sub orice formă ar fi aceasta.

ARTICOLUL 12

Dreptul de distribuire

(1) Producătorii de fonograme beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza punerea la dispoziție publicului a originalului și a exemplarelor fonogramelor lor prin vânzare sau prin orice alt transfer de proprietate.

(2) Nici una dintre dispozițiile prezentului tratat nu aduce atingere facultății pe care o au părțile contractante de a determina condițiile eventuale în care epuizarea dreptului prevăzut la alin. (1) se aplică după prima vânzare sau după altă operațiune de transfer de proprietate a originalului sau a vreunui exemplar de fonogramă, efectuată cu autorizarea producătorului fonogramei.

ARTICOLUL 13

Dreptul de închiriere

(1) Producătorii de fonograme beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza închirierea comercială către public a originalului și a exemplarelor fonogramelor lor chiar după distribuirea acestora de către producătorii înșiși sau cu autorizarea lor.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1) o parte contractantă care aplica la 15 aprilie 1994 și care continuă să aplice un sistem de remunerație echitabilă a producătorilor de fonograme pentru închirierea de exemplare ale fonogramelor lor poate menține acest sistem, cu condiția ca închirierea comercială a fonogramelor să nu compromită drepturile exclusive de reproducere ale producătorilor de fonograme.

ARTICOLUL 14

Dreptul de a pune la dispoziție fonograme

Producătorii de fonograme beneficiază de dreptul exclusiv de a autoriza punerea la dispoziție publicului prin mijloace cu fir sau fără fir a fonogramelor lor, în așa fel încât oricine să poată avea acces la ele în locul și la momentul pe care le alege în mod individual.

CAPITOLUL IV

Dispoziții comune

ARTICOLUL 15

Dreptul la remunerație pentru radiodifuzarea și comunicarea către public

(1) Artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme au dreptul la o remunerație echitabilă și unică dacă fonogramele publicate în scopuri comerciale sunt utilizate direct sau indirect pentru radiodifuzare ori pentru orice fel de comunicare către public.

(2) Părțile contractante pot prevedea în legislațiile lor naționale faptul că remunerația echitabilă și unică trebuie cerută utilizatorului de către artistul interpret sau executant ori de către producătorul de fonograme sau de către amândoi. Părțile contractante pot adopta dispoziții legislative care să fixeze condițiile de repartizare a remunerației echitabile unice între artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme, în cazul inexistenței unui acord între cei interesați.

(3) Orice parte contractantă poate declara printr-o notificare depusă la directorul general al O.M.P.I. că nu va aplica dispozițiile alin. (1) decât față de anumite utilizări sau că va limita aplicarea lui în orice alt fel ori că nu va aplica deloc aceste dispoziții.

(4) În sensul prezentului articol, fonogramele puse la dispoziție publicului prin mijloace cu fir sau fără fir, în așa fel încât oricine să poată avea acces la ele în locul și la momentul alese în mod individual, sunt considerate ca fiind publicate în scopuri comerciale.

ARTICOLUL 16

Limitări și excepții

(1) Părțile contractante au facultatea de a prevedea în legislația lor națională, în ceea ce privește protecția artiștilor interpreți sau executanți și a producătorilor de fonograme, limitări sau excepții de aceeași natură cu cele

prevăzute în ceea ce privește protecția dreptului de autor asupra operelor literare și artistice.

(2) Părțile contractante trebuie să restrângă toate limitările sau excepțiile pe care le aplică drepturilor prevăzute în prezentul tratat la anumite cazuri speciale, în care nu se aduce atingere exploatarea normală a interpretării sau execuției ori fonogramei și nici nu se produce un prejudiciu nejustificat intereselor legitime ale artistului interpret sau executant ori ale producătorului de fonograme.

ARTICOLUL 17

Durata protecției

(1) Durata protecției ce se acordă artiștilor interpreți sau executanți în virtutea prezentului tratat nu trebuie să fie inferioară unei perioade de 50 de ani, calculată de la sfârșitul anului în care a fost fixată pe fonogramă interpretarea sau execuția.

(2) Durata protecției ce se acordă producătorilor de fonograme în virtutea prezentului tratat nu trebuie să fie inferioară unei perioade de 50 de ani, calculată de la sfârșitul anului în care a fost publicată fonograma sau de la sfârșitul anului de fixare, în lipsa unei publicări în decurs de 50 de ani calculați de la fixarea fonogramei.

ARTICOLUL 18

Obligații privind măsurile tehnice

Părțile contractante trebuie să prevadă o protecție juridică corespunzătoare și sancțiuni juridice eficiente împotriva neutralizării măsurilor tehnice eficiente folosite de artiștii interpreți sau executanți ori de producătorii de fonograme în cadrul exercitării drepturilor lor conform prezentului tratat și care, în ceea ce privește interpretările sau execuțiile lor ori fonogramele lor, restrâng înfăptuirea de acte care nu sunt autorizate de artiștii interpreți sau executanți ori de producătorii de fonograme sau nu sunt permise de lege.

ARTICOLUL 19

Obligații privind informația asupra regimului drepturilor

(1) Părțile contractante trebuie să prevadă sancțiuni juridice corespunzătoare și eficiente împotriva oricărei persoane care înfăptuiește unul dintre următoarele acte știind sau, în ceea ce privește sancțiunile civile, având motive rezonabile pentru a crede că acest act va implica, va permite, va facilita sau va disimula o atingere a unui drept prevăzut în prezentul tratat:

- (i) suprimă sau modifică, fără a fi abilitată, orice informație privind regimul drepturilor, care se prezintă sub formă electronică;
- (ii) distribuie, importă în scopul distribuirii, radiodifuzază, comunică publicului sau pune la dispoziția lui, fără a fi abilitată, interpretări sau execuții, copii de pe interpretări sau execuții fixate ori exemplare de fonograme, știind că informațiile referitoare la regimul drepturilor, prezentate sub formă electronică, au fost suprimate sau modificate fără autorizare.

(2) În sensul prezentului articol, prin expresia *informație privind regimul drepturilor* se înțelege informațiile care permit identificarea artistului interpret sau executant, a interpretării ori a execuției, a producătorului fonogramei, fonogramei, a titularului oricărui drept asupra interpretării sau execuției ori asupra fonogramei sau informațiile privind

condițiile și modalitățile de utilizare a interpretării ori a execuției sau fonogramei, precum și orice număr sau cod reprezentând aceste informații, dacă oricare dintre aceste elemente de informație este asociat copiei de pe o interpretare sau de pe o execuție fixată ori exemplarului unei fonograme ori apare în relație cu comunicarea către public sau cu punerea la dispoziție publicului a unei interpretări sau execuții fixate ori a unei fonograme.

ARTICOLUL 20

Formalități

Beneficiul și exercițiul drepturilor prevăzute în prezentul tratat nu sunt supuse nici unei formalități.

ARTICOLUL 21

Rezerve

În afara cazului prevăzut la art. 15(3), nu se admite nici o rezervă la prezentul tratat.

ARTICOLUL 22

Aplicarea în timp

(1) Părțile contractante aplică dispozițiile art. 18 din Convenția de la Berna, *mutatis mutandis*, asupra drepturilor artiștilor interpreți sau executanți ori ale producătorilor de fonograme, drepturi prevăzute prin prezentul tratat.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), o parte contractantă poate limita aplicarea art. 5 din prezentul tratat la interpretări sau execuții care au loc după intrarea în vigoare a tratatului pentru această parte.

ARTICOLUL 23

Dispoziții privind sancțiunea drepturilor

(1) Părțile contractante se angajează ca, în conformitate cu sistemul lor juridic, să adopte măsurile necesare pentru a asigura aplicarea prezentului tratat.

(2) Părțile contractante vor face în așa fel încât legislațiile lor naționale să cuprindă proceduri menite să impună respectarea drepturilor prevăzute prin prezentul tratat, astfel încât să permită o acțiune eficientă împotriva oricărui act care ar putea aduce atingere acestor drepturi, inclusiv măsuri adecvate pentru prevenirea rapidă a oricărei încălcări și pentru evitarea oricăror încălcări ulterioare.

CAPITOLUL V

Dispoziții administrative și clauze finale

ARTICOLUL 24

Adunarea

- (1) a) Părțile contractante au o Adunare.
- b) Fiecare parte contractantă este reprezentată de un delegat care poate fi asistat de supleanți, de consilieri și de experți.
- c) Cheltuielile fiecărei delegații sunt suportate de partea contractantă care a desemnat-o. Adunarea poate solicita O.M.P.I. să acorde asistență financiară pentru a facilita participarea delegațiilor părților contractante care sunt considerate țări în curs de dezvoltare, în conformitate cu practica stabilită de Adunarea Generală a Națiunilor Unite, sau țări în tranziție spre o economie de piață.

(2) a) Adunarea se ocupă de problemele care privesc menținerea și dezvoltarea prezentului tratat, precum și de aplicarea și de funcționarea lui.

b) Adunarea își îndeplinește rolul ce îi este atribuit în conformitate cu art. 26(2) prin examinarea posibilității de a autoriza anumite organizații interguvernamentale să devină părți la prezentul tratat.

c) Adunarea decide convocarea oricărei conferințe diplomatice de revizuire a prezentului tratat și dă directorului general al O.M.P.I. instrucțiunile necesare pentru pregătirea ei.

(3) a) Fiecare parte contractantă care este un stat dispune de un vot și votează numai în nume propriu.

b) Orice parte contractantă care este o organizație interguvernamentală poate participa la vot în locul statelor sale membre cu un număr de voturi egal cu numărul statelor sale membre care sunt părți la prezentul tratat. Nici o organizație interguvernamentală nu participă la vot dacă unul dintre statele sale membre își exercită dreptul său de vot și invers.

(4) Adunarea se reunește în sesiune ordinară o dată la fiecare 2 ani, la convocarea directorului general al O.M.P.I.

(5) Adunarea își stabilește regulamentul său interior, inclusiv în ceea ce privește convocarea sa în sesiune extraordinară, regulile referitoare la cvorum și, sub rezerva dispozițiilor prezentului tratat, majoritatea necesară pentru diferitele tipuri de decizii.

ARTICOLUL 25

Biroul internațional

Biroul internațional al O.M.P.I. îndeplinește sarcinile administrative privind tratatul.

ARTICOLUL 26

Condiția pentru a deveni parte la tratat

(1) Orice stat membru al O.M.P.I. poate deveni parte la prezentul tratat.

(2) Adunarea poate decide să autorizeze pentru a deveni parte la prezentul tratat orice organizație interguvernamentală care declară că este competentă și dispune de o legislație proprie care leagă toate statele sale membre în ceea ce privește problemele reglementate de prezentul tratat și care declară că a fost autorizată în mod corespunzător, în conformitate cu procedurile sale interne, să devină parte la prezentul tratat.

(3) Comunitatea Europeană poate deveni parte la prezentul tratat dacă a făcut declarația la care se referă paragraful precedent cu ocazia conferinței diplomatice care a adoptat prezentul tratat.

ARTICOLUL 27

Drepturi și obligații ce decurg din tratat

În lipsa unei dispoziții contrare exprese a prezentului tratat, fiecare parte contractantă beneficiază de toate drepturile și își asumă toate obligațiile ce decurg din acesta.

ARTICOLUL 28

Semnarea tratatului

Prezentul tratat este deschis semnării până la 31 decembrie 1997 și poate fi semnat de orice stat membru al O.M.P.I. și de Comunitatea Europeană.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare a tratatului

Prezentul tratat intră în vigoare în termen de 3 luni de la data la care au fost depuse 30 de instrumente de ratificare sau de aderare de către state pe lângă directorul general al O.M.P.I.

ARTICOLUL 30

Data la care devin efective obligațiile ce decurg din tratat

Prezentul tratat leagă:

- (i) cele 30 de state vizate la art. 29, începând de la data la care prezentul tratat a intrat în vigoare;
- (ii) toate celelalte state, după expirarea unui termen de 3 luni începând de la data la care statul a depus instrumentul său de ratificare pe lângă directorul general al O.M.P.I.;
- (iii) Comunitatea Europeană, după expirarea unui termen de 3 luni ce urmează depunerii instrumentului său de ratificare sau de aderare, dacă acest instrument a fost depus după intrarea în vigoare a prezentului tratat conform art. 29, sau de 3 luni ce urmează intrării în vigoare a prezentului tratat, dacă acest instrument a fost depus înainte de intrarea în vigoare a prezentului tratat;
- (iv) orice altă organizație interguvernamentală care este autorizată să devină parte la prezentul tratat, după expirarea unui termen de 3 luni de la data depunerii instrumentului său de aderare.

ARTICOLUL 31

Denunțarea tratatului

Orice parte contractantă poate denunța prezentul tratat printr-o notificare adresată directorului general al O.M.P.I. Denunțarea își produce efectul la un an de la data la care directorul general a primit notificarea.

ARTICOLUL 32

Limbile tratatului

(1) Prezentul tratat este semnat într-un singur exemplar original în limbile franceză, engleză, arabă, chineză, spaniolă și rusă, toate versiunile fiind egal autentice.

(2) Un text oficial în orice limbă, alta decât cele numite la alin. (1), este stabilit de directorul general al O.M.P.I., la cererea unei părți interesate, după consultarea tuturor părților interesate. În sensul prezentului alineat, prin *parte interesată* se înțelege orice stat membru al O.M.P.I. a cărui limbă oficială sau una dintre limbile oficiale este în cauză, precum și Comunitatea Europeană și orice altă organizație interguvernamentală care poate deveni parte la prezentul tratat, dacă una dintre limbile sale oficiale este în cauză.

ARTICOLUL 33

Depozitarul

Directorul general al O.M.P.I. este depozitarul prezentului tratat.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului O.M.P.I.
privind interpretările, execuțiile și fonogramele,
adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României decretează:

Articol unic. – Se promulgă Legea pentru ratificarea Tratatului O.M.P.I. privind interpretările, execuțiile și fonogramele, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996, și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 20 noiembrie 2000.
Nr. 464.

HOTĂRĂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 32
din 6 noiembrie 2000

**privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu
pentru funcția de Președinte al României**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Cristina Radu	— magistrat-asistent

gerile din 26 noiembrie 2000 și formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 373D/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestația se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În motivarea contestației se susține că domnul Ion Iliescu nu poate îndeplini funcția de Președinte al României întrucât a exercitat două mandate și, prin urmare, nu are dreptul să candideze, deoarece, conform art. 10 din Legea nr. 69/1992, „Nu pot candida persoanele care [...] au fost alese anterior, de două ori, ca Președinte al României”. Astfel, se arată că domnul Ion Iliescu a candidat și a fost „ales de două ori ca Președinte al României (prima oară în mai

La data de 5 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, Contestația nr. 332 din 3 noiembrie 2000, formulată de domnii Florin Gabriel Mărculescu și Mihai Creangă.

Contestația privește înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României la ale-

1990 și a doua oară în luna octombrie 1992), ambele mandate fiind constituționale“. Se apreciază că, „în aceste condiții, candidatura domnului Ion Iliescu este ilegală“ și se solicită „ca textele de lege invocate să fie aplicate în exact litera și spiritul lor și nu alterate și deformate prin interpretări abuzive, așa cum a procedat Curtea Constituțională“.

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii în temeiul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, apreciază că singurul mandat de Președinte al României, în înțeles constituțional, este cel îndeplinit de domnul Ion Iliescu ca urmare a alegerilor din septembrie 1992. Se arată că noțiunea de mandat de Președinte al României este utilizată prin Legea nr. 69/1992, adoptată în temeiul Constituției din anul 1991. De asemenea, se consideră că Decretul-lege nr. 92/1990 este un act normativ cu caracter provizoriu și tranzitoriu, care se referă la unele prerogative ale funcției de Președinte al României, iar nu la noțiunea de mandat de Președinte al României. Rezultă că motivul invocat în legătură cu numărul mandatelor exercitate până în prezent de domnul Ion Iliescu este nefondat. În consecință, se solicită respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

analizând contestația prin raportare la prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 16, 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu majoritate de voturi în privința motivelor întemeiate pe dispozițiile art. 81 alin. (4) și ale art. 83 alin. (1) din Constituție,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României, contestație formulată de domnii Florin Gabriel Mărculescu și Mihai Creangă.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Contestatorii susțin că prin înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru un nou mandat de Președinte al României sunt încălcate dispozițiile art. 81 alin. (4) din Constituție și cele ale art. 10 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României.

Examinând aceste susțineri, Curtea reține că, în legătură cu depunerea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru un nou mandat de Președinte al României, Curtea Constituțională, cu două opinii separate, s-a pronunțat prin Hotărârea nr. 3 din 24 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 8 noiembrie 2000, în sensul că domnul Ion Iliescu a îndeplinit până în prezent un singur mandat de Președinte al României, și anume în perioada 1992–1996, corespunzător prevederilor art. 81 alin. (4) și ale art. 83 alin. (1) din Constituție.

Cele statuate de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 3 din 24 octombrie 2000 își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice modificarea jurisprudenței.

În contestație s-a mai susținut, de asemenea, obligația Curții de a face o aplicare strictă a dispozițiilor textelor de lege invocate, fără a le putea interpreta.

Această susținere este inadmisibilă, fiind de principiu că aplicarea unei dispoziții legale presupune interpretarea sa prealabilă. Prin urmare, invocarea art. 10 din Legea nr. 69/1992, întrucât se referă la nesocotirea art. 81 alin. (4) din Constituție, impune interpretarea textului legal menționat prin raportare la dispozițiile textului constituțional invocat. Pe de altă parte, chiar dacă s-ar face abstracție de un asemenea imperativ, socotindu-se că ne aflăm în prezența unui simplu contencios electoral, având în vedere principiul necontestat al ierarhiei normelor juridice, este de la sine înțeles că norma legală nu poate fi opusă normei constituționale.

În consecință, contestația care face obiectul prezentei cauze urmează să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Cristina Radu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 34

din 6 noiembrie 2000

privind contestarea înregistrării candidaturii domnilor Constantin Mugur Isărescu, Theodor-Dumitru Stolojan, Teodor Meleșcanu, Petre Roman, Paul-Philippe Hohenzollern, Corneliu Vadim Tudor, Ion Sasu, Nicolae Cervenii, Eduard Gheorghe Manole, György Frunda și a doamnei Graziela Elena Bârlă pentru funcția de Președinte al României

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Cristina Radu	— magistrat-asistent

La data de 5 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, Contestația nr. 368 din 5 noiembrie 2000, formulată de doamna Doina Călin.

Contestația privește înregistrarea candidaturii domnilor Constantin Mugur Isărescu, Theodor-Dumitru Stolojan, Teodor Meleșcanu, Petre Roman, Paul-Philippe Hohenzollern, Corneliu Vadim Tudor, Ion Sasu, Nicolae Cervenii, Eduard Gheorghe Manole, György Frunda și a doamnei Graziela Elena Bârlă pentru funcția de Președinte al României la alegerile din 26 noiembrie 2000 și formează obiectul Dosarului nr. 383D/2000 al Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestația se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În motivare contestatoarea arată că s-a adresat domnului Constantin Mugur Isărescu, în calitate de prim-ministru, pentru a-i „fi restituite drepturile salariale blocate de M.Ap.N.” și că „dl Mugur Isărescu nu a răspuns la nici una din numeroasele solicitări de audiență”. Cu privire la candidaturile domnilor Theodor-Dumitru Stolojan, Teodor Meleșcanu, Petre Roman, Paul-Philippe Hohenzollern, Corneliu Vadim Tudor, Ion Sasu, Nicolae Cervenii, Eduard Gheorghe Manole, György Frunda și a doamnei Graziela Elena Bârlă se arată că „singurul punct în atenția acestor participanți la postul de Președinte al României ar fi trebuit să fie scoaterea țării din blocaj”.

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii în temeiul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, solicită respingerea contestației, întrucât argumentele invocate de contestatoarea nu privesc condițiile de eligibilitate și impedimentele juridice pentru a candida la funcția de Președinte al României.

CURTEA,

analizând contestația prin raportare la prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea

Președintelui României, cu modificările ulterioare, și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestația privind înregistrarea candidaturilor domnilor Constantin Mugur Isărescu, Theodor-Dumitru Stolojan, Teodor Meleșcanu, Petre Roman, Paul-Philippe Hohenzollern, Corneliu Vadim Tudor, Ion Sasu, Nicolae Cervenii, Eduard Gheorghe Manole, György Frunda și a doamnei Graziela Elena Bârlă pentru funcția de Președinte al României.

În motivarea contestației se prezintă considerații personale de ordin social, politic și economic, arătându-se că persoanele care candidează la funcția de Președinte al României nu sunt în măsură să soluționeze problemele economico-sociale și financiare ale țării.

Examinând contestația, Curtea constată că atât condițiile de eligibilitate, cât și impedimentele constituționale pentru a fi ales în funcția de Președinte al României sunt prevăzute expres și limitativ la art. 35, art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3) și la art. 81 alin. (4) din Constituție, texte al căror conținut este următorul:

— Art. 35: „(1) *Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit articolului 37 alineatul (3).*”

(2) *Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani, pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele locale, și vârsta de cel puțin 35 de ani, pentru a fi aleși în Senat sau în funcția de Președinte al României.*”

— Art. 34 alin. (2): „*Nu au drept de vot debilii sau alienații mintal, puși sub interdicție, și nici persoanele condamnate, prin hotărâre judecătorească definitivă, la pierderea drepturilor electorale.*”

— Art. 16 alin. (3): „*Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.*”

— Art. 37 alin. (3): „*Nu pot face parte din partide politice judecătorii Curții Constituționale, avocații poporului, magistrații, membrii activi ai armatei, polițiștii și alte categorii de funcționari publici stabilite prin lege organică.*”

— Art. 81 alin. (4): „*Nici o persoană nu poate îndeplini funcția de Președinte al României decât pentru cel mult două mandate. Acestea pot fi și succesive.*”

În speță, examinând motivele invocate de contestatoarea, Curtea constată că acestea nu se regăsesc în conținutul prevederilor constituționale anterior menționate. Asemenea motive reprezintă opinii personale ale contestatoarei, care, eventual, pot fi avute în vedere cu ocazia exprimării votului.

În consecință, contestația care face obiectul prezentei cauze urmează să fie respinsă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 16, 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația privind înregistrarea candidaturii domnilor Constantin Mugur Isărescu, Theodor-Dumitru Stolojan, Teodor Meleşcanu, Petre Roman, Paul-Philippe Hohenzollern, Corneliu Vadim Tudor, Ion Sasu, Nicolae Cerveni, Eduard Gheorghe Manole, György Frunda și a doamnei Graziela Elena Bârlă pentru funcția de Președinte al României, contestație formulată de doamna Doina Călin.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,

Cristina Radu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 36

din 6 noiembrie 2000

**privind contestarea înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu
pentru funcția de Președinte al României**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Mariana Trofimescu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

La data de 5 noiembrie 2000 Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale, în vederea soluționării, contestația nr. 351 din 4 noiembrie 2000, formulată de domnul Alexandru Ioan Bulai.

Contestația privește înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României la alegerile din 26 noiembrie 2000 și formează obiectul Dosarului nr. 375D/2000.

Potrivit dispozițiilor art. 20 alin. 4 teza întâi din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, astfel cum a fost modificat prin Hotărârea Plenului Curții Constituționale nr. 19 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 17 octombrie 2000, contestația se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În motivarea contestației se susține, în esență, că „domnul Ion Iliescu a exercitat deja mai mult de un mandat de Președinte al României”, ceea ce contravine art. 81 alin. (4) din Constituție, precum și art. 10 din Legea nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României. De asemenea, se consideră că, în speță, „invocarea autorității actului judecat, în condițiile în care s-a pronunțat o singură instanță, este principial inacceptabilă”.

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii în temeiul art. 85 alin. (1) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, coroborat cu

art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, apreciază că singurul mandat de Președinte al României, în înțeles constituțional, este cel îndeplinit de domnul Ion Iliescu ca urmare a alegerilor din septembrie 1992. Se arată că noțiunea de mandat de Președinte al României este utilizată în Legea nr. 69/1992, adoptată în temeiul Constituției din anul 1991. De asemenea, se consideră că Decretul-lege nr. 92/1990 este un act normativ cu caracter provizoriu și tranzitoriu, care se referă la unele prerogative ale funcției de Președinte al României, iar nu la noțiunea de mandat de Președinte al României. Rezultă că motivul invocat în legătură cu numărul mandatelor exercitate până în prezent de domnul Ion Iliescu este nefondat. În consecință, se solicită respingerea contestației ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

analizând contestația prin raportare la prevederile Constituției și ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României, cu modificările ulterioare, și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 26 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României.

Contestatorul susține că domnul Ion Iliescu nu mai poate candida la alegerile din 26 noiembrie 2000 întrucât „a exercitat deja mai mult de un mandat de Președinte al României”.

Examinând această susținere, Curtea constată că, în legătură cu depunerea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru un nou mandat de Președinte al României, Curtea Constituțională, cu două opinii separate, s-a pronunțat prin Hotărârea nr. 3 din 24 octombrie 2000, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 8 noiembrie 2000, în sensul că domnul Ion Iliescu a îndeplinit până în prezent un singur mandat de Președinte al României, și anume în perioada 1992–1996, corespunzător prevederilor art. 81 alin. (4) și ale art. 83 alin. (1) din Constituție.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. B.a), al art. 16, 26 și 27 din Legea nr. 47/1992, republicată, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu majoritate de voturi,

Cele statuate de Curtea Constituțională prin Hotărârea nr. 3 din 24 octombrie 2000 își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice modificarea jurisprudenței.

În consecință, contestația care face obiectul prezentei cauze urmează să fie respinsă.

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României, contestație formulată de domnul Alexandru Ioan Bulai.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
